

Stefan Woyda

Kraśnicza Wola, gm. Grodzisk
Mazowiecki, woj. warszawskie, AZP
59-62/20

Informator Archeologiczny : badania 31, 143

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOZIA WOLA, st. 5, gm. Zakrzew, woj. radomskie, AZP 72-66/28

- ślady osadnictwa kultury świderskiej (paleolit schyłkowy)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski/okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Małgorzatę Cieślak-Kopyt (Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu). Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Radomiu. Drugi sezon badań.

Kontynuacja badań z 1996 r. Ratownicze badania na stanowisku niszczone przez wybierania piasku. W ścianie piaskowni zarejestrowano 3 obiekty kultury przeworskiej: ziemiankę mieszkalną, jamę gospodarczą oraz fragment kolejnej ziemianki.

W obiektach odkryto zestaw 2 żaren: żarno rotacyjne oraz kamień żarnowy żarna nieckowatego, kilka zabytków metalowych oraz gliniany przęślik. Ceramika naczyniowa datuje osadę na przełom młodszeo okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu.

Badania na osadzie powinny być kontynuowane.

Krajnik Górny, st. 30, gm. Chojna, woj. szczecińskie - patrz: wczesna epoka żelaza

KRAŚNICZA WOLA, gm. Grodzisk Mazowiecki, woj. warszawskie, AZP 59-62/20

- ślady osadnictwa od epoki brązu po wczesne średniowiecze
- ślady działalności kowalskiej z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Stefana Woydę (Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie). Drugi sezon badań.

Badania prowadzone są od 1996 roku na zlecenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w związku z planowaną w tym miejscu budową składowiska odpadów. Jeszcze przed rozpoczęciem systematycznych prac wykopaliskowych sygnalizowano istnienie w rejonie przyszłej inwestycji bogatych śladów osadnictwa pradziejowego. Badania archeologiczne w pełni potwierdziły te wcześniejsze spostrzeżenia poczynione w toku obserwacji powierzchniowych. Ostatecznie eksploracja archeologiczna doprowadziła do zadokumentowania kilku tysięcy obiektów archeologicznych, pochodzących z różnych okresów chronologicznych - od epoki brązu po wczesne średniowiecze. Do ciekawszych należą paleniska kamienne związane, jak się wydaje, z działalnością kowalską, datowane wstępnie na okres wpływów rzymskich.

KRAŚNIK, st. 2, gm. loco, woj. lubelskie, AZP 84-78/2

- cmentarzysko ciałopalne kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich, fazy B₂-C_{1a})

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 sierpnia do 7 października przez mgr. Zbigniewa Wichrowskiego (Muzeum Regionalne w Kraśniku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 2,8 ara.

Wyeksplorowano 28 grobów ciałopalnych, w tym jeden popielnicowy pochówek kobiety (grób 15), zawierający m.in.: dwie zapinki brązowe A 129, cztery przęśliki, zatyczkę do przędzy, fragment siatki kolorowej. Wśród grobów jamowych na uwagę zasługuje grób 11 — bogato wyposażony pochówek wojownika, z którego pozyskano m.in. miecz typu VII 4 wg M. Biborskiego, żelazny trzewik pochwy, umbo J 7a-2 odmiana T. Liany, dwa groty, okucie końca pasa, nożyce, noże, nożyk sierpikowaty, dwie osetki z piaskowca i fragmenty stopionych naczyń szklanych. Grób kobiety 9, w formie skupiska zbitych kości nakrytych miseczką glinianą, wyposażony był m.in. w dwie zapinki A 43, zapinkę zoomorficzną w kształcie byka, nóż i wisiorok wiaderkowaty. Większość grobów jamowych posiadała znacznie uboższe wyposażenie. Jamy grobowe o wymiarach od 20 do 110 cm i nieckowatych, płtykich przekrojach, miąższości od 20 do 50 cm, miały wypełniska w różnym stopniu przesyczone resztkami stosu. Stropy przeważnie zniszczone były przez orkę (większość obiektów rysowała się już na głębokości 20-30 cm). Grób 4 jako jedyny miał niewątpliwie obstawę z drobnych kamieni. Część cmentarzyska została zniszczona wcześniej.